

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Probatur etiam ex epistola Friderici I. ad Adrianum quartum, in qua sævi Legatorum quorundam actus describuntur. Eis charta pura sigillata dabatur, ut in ea secundùm occasiones scriberent quod ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

sem, qui ad eum scripserat Regem & regni majores admiratione permotos quod Pallium sibi ab Apocrifariis apostolicæ sedis tali conditione oblatum fuisset, si sacramentum juraret quod ei per Apocrifarios eosdem miserat Summus Pontifex, id est, sacramentum à Gregorio VII. inventum, de quo mox dicebamus. Ut ergo Hungaros ad obsequium inclinet, primum ostendit quid sit Pallium, deinde disputat de auctoritate Romani Pontificis in universa Ecclesia, denique docet illud juramentum per omnes ubique provincias vigere, etiam apud Danos & Saxones. Sic namque inter cetera scribit ad eundem Archiepiscopum: *Numquid non ultra vos Saxones Danique consistunt? Et tamen eorum Metropolitanis & idem juramentum assunt, & Legatos apostolicæ sedis honorifice tractant & in suis necessitatibus adjuvant.* Erravit autem Baroni- nus, ut hoc obiter dicam, falsa epistola istius inscriptione quæ extat in libris Decretalium deceptus, cum putavit parem à Paschali secundo epistolam scriptam esse ad Archiepiscopum Panormitanum. Erravit, inquam. Nam in libris Decretalium legendum non est Panormitano Archiepiscopo, ut vulgò editum est, sed Colociensi Archiepiscopo, ut rectè observatum est ab eruditissimo viro Francisco Florente ad Tit. *De usu & auctoritate Pallij* pag. 338.

Apud Baron. ad an. 1102. 5-9.

Joan. Saresb. lib. 1. Policr. cap. 16. & lib. 6. c. 24.

IV. Stabilita semel necessitate suppeditandorum Legatis sumptuum, præscriptus ab iis est ordo solutionis, coactique provinciales immensas auri argentique moles pendere. Unde illa justissima Ioannis Saresberien- sis querela: *Sed nec Legati sedis apostolicæ, inquit, manus suas excutunt ab omni munere, qui interdum in provinciis ita debacchantur ac si ad Ecclesiam flagellandam egressus sit Satan à facie Domini.* Et infra: *Provinciarum diripiunt spolia, ac si thesauros Cræsi studeant reparare.* Ita verò adeo publica erant per illa tempora ut & ipse sanctus Bernardus ad Eugenium III. scribens eum moneat uti tales in Cardinalium collegium admittat qui, cum legatione sedis apostolicæ ornati fuerint, *Ecclesias non spolient, sed emendent, qui marsupia non exhauriant, sed corda reficiant, & crimina corrigant, qui cum ad apostolicam sedem redierint, redeant fatigati quidem, sed non suffarcinati, simul & gloriantes, non quòd curiosa seu pretiosa que- que terrarum attulerint, sed quòd reliquerint pacem regnis, legem barbaris, quietem monasteriis, Ecclesiis ordinem, Clericis disciplinam, Deo populum acceptabilem sc̄ctatorem bonorum operum.*

V. Eadem tempestate, cum Adrianus IV. de Friderico primo Imperatore conquestus esset quòd Cardinalibus à latere Romani Pontificis directis non solum Ecclesias sed &

civitates regni sui clauderet, rescripsit Fridericus eadem ferme quæ ad Eugenium scripsisse vidimus sanctum Bernardum. Hæc sunt enim verba Friderici: *Cardinalibus utique vestris clausæ sunt Ecclesie & non patent civitates; quia non videmus eos Cardinales, sed Carpinales, non predicatores, sed predatores, non pacis corroboratores, sed pecunie raptores, non orbis reparatores, sed auri insatiabiles corrafores.* Cum autem viderimus eos quales requirit Ecclesia, portantes pacem, illuminantes patriam, assistentes cause humilium in æquitate, necessariis stipendiis & comæatu eos sustentare non differemus. Idem in edicto tum publicato adversus eosdem Legatos ait: *Porrò quia multa parva literarum apud eos reperta sunt, & schedula sigillate ad arbitrium eorum scribende adhuc, quibus, sicut hætenus consuetudinis eorum fuis, per singulas Ecclesias Teutonici regni conceptum iniquitatis sue virus respergere, altaria denudare, vasa domus Dei asportare, cruces excoriare nitentur, ne ultra procedendi facultas eis daretur, eadem qua venerant via ad Urbem eos redire fecimus.*

Apud Gal. in. l. c. 1. in. 10. pag. 11.

Apud Gal. in. l. c. 1. in. 10. pag. 11.

VI. Hunc fuisse vetustis illis seculis morem Ecclesiæ seu Curie Romanæ colligi potest ex his quæ Matthæus Parisius narrat de magistro Martino, quem Innocentius IV. in Angliam misit cum amplissima auctoritate, non tamen cum nomine Legati: *Permodum enim Legati se gerens, licet Legati vestibus pro privilegio Regis sophisticè salvando non insignitus, passim significabat imperiosè illi Abbatibus &c.* Hic ergo extraordinaria & amplissima, uti diximus, auctoritate instructus in Angliam veniens anno MCCXLIV. manus extendit ad contributionem exigendam, provisiones secundum mentis sue impetum, ratione relegata, ad opus ignotorum faciendas, redditus violenter extortos consanguineis Domini Pape conferendos, auctoritate Papali truculenter armatus, cujus novæ chartas secundum desiderium suum & secundum repentini casus emergentis negotium singulis diebus ostendit. Unde fuerunt qui dicerent ipsum habere multas schedulas non scriptas, tamen bullatas, ut in eis quicquid placeret scriberet, quod absit. Missus est igitur iste Legatus sophisticus &c.

CAPVT XLIX.

Synopsis.

I. Incunda est, quamvis invidis, narratio facinororum per provincias patrorum à Legatis. Non omnia tamen congerenda. Comparandarum in primis divitiarum aviditatem in Legatis accusavit antiquitas. Violentia denariorum apud Voillelmum Malmesburiensem.

II. Ioannes Cremonensis primum locum fastuosi ec-